

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság **Budapest**en, 2011. év február hó 3. és 9. napján tartott nyilvános ülés alapján meghozta és 2011. év február hó 9. napján kihirdette a következő

í t é l e t e t:

A rablás büntette és más bűncselekmények miatt I.r. vádlott és társa ellen indított büntetőügyben a Fővárosi Bíróság 2009. év szeptember hó 30. napján kelt 1.B.362/2007/51. számú ítéletét **megváltoztatja**.

I. r. és II. r. vádlottakkal szemben 1-1 rb. orgazdaság büntette [Btk. 326. § (1) és (3) bekezdés] tekintetében az elsőfokú bíróság ítéletét **hatályon kívül helyezi és emiatt az eljárást megszünteti**.

A halmazatra utalás mellőzésével I. r. vádlott főbüntetését 1 (egy) év 6 (hat) hónapi börtönbüntetésre, II. r. vádlott főbüntetését 1 (egy) év 4 (négy) hónapi börtönbüntetésre **súlyosítja**.

Az elsőfokú bíróság ítéletének a bűnjelekkel kapcsolatos rendelkezését annyiban változtatja meg, hogy a 1. sz. és 2. sz. sértettek jogi képviselőjének történt bűnjelek kiadását **mellőzi**.

A 6288/1996. bűnjeljegyzék 3. tétele alatti arany karkötő, 6. tétele alatti arany köves gyűrű, 7. tétele alatti arany pecsétgyűrű, 8. tétele alatti arany köves gyűrű, 9. tétele alatti arany pecsétgyűrű, 10. tétele alatti arany pecsétgyűrű, 11. tétele alatti arany karikagyűrű, 12. tétele alatti arany karikagyűrű, 13. tétele alatti arany női karikagyűrű, 26. tétele alatti arany karlanc, 27. tétele alatti arany karlanc, 31. tétele alatti aranyfüggelék, 32. tétele alatti aranyfüggelék, 33. tétele alatti aranyfüggelék érme, 36. tétele alatti arany fülbevaló, 39. tétele alatti arany fülbevaló, 69. tétele alatti fém kezelőgomb, 71. tétele alatti ezüst vadászgyűrű, 72. tétele alatti ezüst függelék, 73. tétele alatti ezüst nyaklanc **lefoglalását megszünteti és megállapítja, hogy ezek az állam tulajdonába kerülnek**.

A bűnjeljegyzék 82. tétele alatti, a 3.sz. sértett zálogjegyén szereplő 1 db köves gyűrű, 83. tétel alatti 4. sz. sértett zálogjegyén szereplő 1 db Viktória típusú varrógép és a 84. tétele alatti 4. sz. sértett zálogjegyén szereplő Olympus diktafon

állami tulajdonba vételére vonatkozó rendelkezést megváltoztatja és e tárgyakat a 3. sz. sértettnek, illetőleg a 4.sz. sértettnek **rendeli kiadni**.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét I. r. és II. r. vádlottak tekintetében helybenhagyja.

A másodfokú eljárásban összesen felmerült 12.800 (tizenkettőezer-nyolcszáz) forint bűnügyi költségből I. r. vádlott 6.800 (hatezer-nyolcszáz) forintot; II. r. vádlott 6.000 (hatezer) forintot köteles az államnak **megfizetni**.

Az ítélet ellen fellebbezésnek van helye.

I n d o k o l á s

A Fővárosi Bíróság mint másodfokú bíróság 2007. január 19. napján kelt 24.Bf.10101/2006/13. számú végzésével a Pesti Központi Kerületi Bíróság 2006. szeptember 14. napján kelt 2.B.80137/2005/101. számú ítéletét I.r. és II.r. vádlottak tekintetében hatályon kívül helyezte és az elsőfokú bíróságot új eljárás lefolytatására utasította. A hatásköri szabályok időközbeni megváltozására figyelemmel a megismételt eljárásban a Fővárosi Bíróság hozott elsőfokú határozatot: 2009. szeptember 30. napján kelt 1.B.362/2007/51. számú ítéletében I.r. és II. r. vádlottakat a Btk. 326 § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés, valamint a (4) bekezdés a./ pontja szerint minősülő 2 rb orgazdaság büntetében mondta ki bűnösnek. Ezért halmazati büntetésül I.r. vádlottat, mint többszörös visszaesőt 1 év börtönbüntetésre és 2 év közügyektől eltiltásra, II.r. vádlottat 10 hó börtönbüntetésre és 2 év közügyektől eltiltásra ítélte, melybe beszámította a vádlottak által előzetes fogvatartásban töltött időt.

Mindkét vádlottat felmentette az ellenük társtettesként elkövetett rablás büntette (Btk. 321. § (1) bekezdés (4) bekezdés a./ pont), és társtettesként elkövetett személyi szabadság megsértése büntette (Btk. 175. § (1) bekezdés (3) bekezdés a./ pont) miatt emelt vád alól. Az I.r. vádlottat felmentette továbbá a 2 rb társtettesként elkövetett lopás büntette (Btk. 316. § (1) bekezdés (2) bekezdés d./ pont (5) bekezdés b./ pont, illetve (6) bekezdés a./ pont) miatt emelt vád alól is.

Rendelkezett a bűnjelek lefoglalásának megszüntetéséről, azoknak 1. sz., 2.sz., 5.sz., 6. sz. sértetteknek, valamint a vádlottaknak történő kiadásáról, illetve megsemmisítéséről; egyes tárgyak tekintetében megállapította, hogy azok az állam tulajdonába kerültek.

Külön-külön kötelezte a vádlottakat az eljárás során felmerült 228.070 (I.r. vádlott), illetve 234.910 forint (II.r. vádlott) bűnügyi költség megfizetésére. Az ezt meghaladó 128.200 forint bűnügyi költséget az állam viseli.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyész - a rendelkezésére álló 3 nap alatt - mindkét vádlott tekintetében a rablás büntette és az aljas indokból elkövetett

személyi szabadság megsértésének büntette alóli felmentés miatt, a bűnösség megállapítása és büntetés kiszabása végett; I.r. vádlott enyhítésért jelentett be fellebbezést. II.r. vádlott és védője az ítéletet tudomásul vette.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.900/2009/2-I. számú átiratában az elsőfokú bíróság részben felmentő rendelkezései elleni ügyészi jogorvoslatot már nem eredeti tartalmában, hanem csak módosítva, a büntetés súlyosítása végetti fellebbezésként tartotta fenn. Az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást egyébként megalapozottnak, abból a vádlottak bűnösségére levont következtetést okszerűnek, a cselekmény minősítését törvényesnek fogadta el. Álláspontja szerint a büntetést befolyásoló alanyi és tárgyi tényezők is helyesen kerültek feltárára, azonban a kiszabott büntetés törvénysértően enyhe, annak súlyosítása indokolt.

Az egyéb érdekelt képviselője 2010. év október hó 22. napján érkezett, egyéb érdekeltként benyújtott fellebbezésében kérte a tőle lefoglalt és államnak kiadni rendelt kézi zálogtárgyra vonatkozó elsőfokú ítéleti rendelkezés megváltoztatását, annak az egyéb érdekelt részére történő kiadását. Álláspontja szerint a Be. 155. § (6) bekezdés e tárgyak tekintetében nem alkalmazható, mivel az egyéb érdekelt a kézi zálogtárggyal biztosított kölcsönszerződést kötött egy általa be nem azonosítható személlyel. Ennek során az egyéb fél a pénzkölcsön fejében megszerezte a zálogjegyen szereplő zálogtárgyat biztosítékként. Az egyéb fél nem vizsgálja azt, hogy a zálogjegy bemutatója valóban a tényleges tulajdonos-e; a pénzkölcsön visszafizetése esetén a zálogtárgyat kiadja a részére. „Amennyiben meghatározott futamidő elteltével a zálogtárgy kiváltására nem kerül sor, abban az esetben az egyéb fél a fedezetként beadott zálogtárgy értékesítésével kísérli meg a nyújtott pénzkölcsön meg nem fizetéséből származó kárát enyhíteni.” Tekintettel arra, hogy az egyéb érdekelt birtokában lévő zálogtárgy nem a terhelttől került lefoglalásra, a Be. hivatkozott rendelkezése alapján a zálogtárgy az állam javára nem adható ki. Ezzel szemben a Be. 155. § (4) bekezdése alapján az egyéb érdekelt jogosult a zálogtárgyat értékesíteni, mivel nem állapítható meg ki a zálogtárgy tulajdonosa.

A másodfokú bíróság észlelte, hogy még a hatályon kívül helyezést megelőző eljárásban a Pesti Központi Kerületi Bíróság 14. B. 35600/1996/93. számú, 2000. március 31. napján megtartott tárgyaláson 2000. június 13. napjára tűzött ki újabb határnapot. E tárgyalásról azonban az iratok között nem volt jegyzőkönyv fellelhető. Ezért a másodfokú bíróság megkereste a Fővárosi Bíróságot és a Pesti Központi Kerületi Bíróságot a 2000. június 13-i tárgyalási jegyzőkönyv felkutatása iránt, amely azonban nem vezetett eredményre. A rendelkezésre álló iratokból így az volt megállapítható, hogy 2000. március 31. napja és a 2003. június 10-i újabb tárgyalás kitűzése között érdemi tárgyalásra és intézkedésre három évet meghaladóan nem került sor.

Az 1. sz. és 2. sz. sértettek képviselőjének kérelmére a másodfokú bíróság 2010. október 11-én kelt és november 3. napján jogerős 3. Bf. 50/2010/9. számú

végzésével harmincöt tételnyi arany és fém ékszerek lefoglalásának megszüntetését és a sértetteknek történő kiadását rendelte el.

A másodfokú nyilvános ülésen az ügyész az átiratával egyezően a vádlottak terhére bejelentett fellebbezést csak a büntetések súlyosítása végett tartotta fenn. Álláspontja szerint a büntetési célokat mindkét vádlott tekintetében lényegesebb súlyosabb fő és mellékbüntetések szolgálják.

Az I.r. vádlott nyilatkozott személyi körülményeire, az általa bejelentett jogorvoslattal kapcsolatosan pedig előadta, hogy kifejezetten az ügyészi fellebbezés hatására nyújtotta azt be, mert „különbén az ítélettel nem volt problémá"-ja. Védője felhívta a figyelmet a cselekmény óta eltelt tizenhat éves időmúlásra, amely jelentős enyhítő körülménynek minősül. Kérte ezért az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását.

A II.r. vádlott védője ugyancsak az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte az eltelt időmúlásra figyelemmel. a II.r. vádlott csatlakozott védőjéhez.

----- O -----

Az ügyész által mindkét vádlott tekintetében, továbbá az I.r. vádlott által bejelentett jogorvoslatok nyomán a Fővárosi Ítéltábla a fellebbezéssel támadott elsőfokú ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt bírálta felül a Be. 348 § (1) bekezdése alapján. A felülbírálat nem terjed ki a vádlottakkal szemben hozott felmentő rendelkezésekre, mert a Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség e tekintetben eltérő tartalommal tartotta fenn a perorvoslatot a fellebbezést benyújtó Fővárosi Főügyészséghez képest és tudomásul vette a felmentő rendelkezéseket.

A Be. 348 § (2) bekezdése alapján „ha a vádlott ellen több bűncselekmény miatt emeltek vádat, a fellebbezéskor az ítéletnek csak az a felmentő vagy eljárást megszüntető rendelkezése bírálható felül, amely ellen fellebbeztek". Tekintettel arra, hogy a fellebbviteli főügyészség a jogorvoslatot kizárólag a büntetések súlyosítására irányulóan tartotta fenn, az elítélésre vonatkozóan azonban nem, az elsőfokú bíróság rablás, személyi szabadság megsértése, továbbá 2 rb lopás büntette tekintetében hozott felmentő rendelkezése jogerőre emelkedett mindkét vádlottal szemben. E cselekményekre vonatkozóan tehát a felülbírálat kizárt.

Iránymutatásul a felmentő rendelkezések kapcsán megjegyzendő, hogy az eljárási törvényben alapvető szinten rögzített szabad bizonyítás éppen hogy kizárja a bizonyítékok „erejük" szerinti csoportosítgatását. A Be. 78. § (2) bekezdése szerint ugyanis „a bizonyítás eszközeinek és a bizonyítékoknak nincs törvényben előre meghatározott bizonyító ereje". Ez vonatkozik a szagazonosítás eredményére is, amely egy a nyomozás során beszerzett, majd az elsőfokú bíróság által értékelt bizonyítékok közül. Önmagában egyetlen bizonyíték kétségkívül nem értékelhető (vö. elsőfokú ítélet 10. oldal 2. bekezdés), azonban jelen esetben sem csupán a

szagazonosítás eredménye merült fel bizonyítékként a vádlottakkal szemben, hanem például épp az elsőfokú bíróság által az előző bekezdésben írt további bizonyíték: a rablásból származó tárgyak a II. r. vádlottnál, illetve olyan személyeknél való megtalálása, akiknek az I. r. vádlott átadta.

Ahogy arra a másodfokú bíróság az előbbiekben már utalt, a Fővárosi Bíróság eljárása során nem észlelte a tárgyalások és az érdemi intézkedések 3 évet meghaladó megszakadását, ennek eljárási következményeit annak ellenére sem vonta le, hogy erre még a Pesti Központi Kerületi Bíróság előtt más vádlottakkal szemben sor került. A Pesti Központi Kerületi Bíróság 2003. év november hó 27. napján kelt és 2004. év január hó 5. napján jogerős 9.B.XIV.35600/1996/33. számú végzésében az V. r. és VI. r. vádlottak ellen indított büntetőeljárást elévülés miatt megszüntette. E vádlottakkal szemben ezért a Fővárosi Bíróságnak az eljárását már le se kellett folytatnia. A megszüntetési ok fennálltát azonban nem észlelte az I. r. és a II. r. vádlottak esetében.

Egyebekben a Fővárosi Bíróság az eljárási szabályok betartásával folytatta le az eljárását. Ennek eredményeként az elsőfokú bíróság helyesen, a Be. 351. § (2) bekezdés a-d./ pontjában írt hibáktól mentesen állapította meg a történeti tényállást. Ezt mindenben alátámasztják az elsőfokú bíróság által helytállóan felsorolt bizonyítékok: a vádlottak beismerő vallomásai, a tőlük, illetve tőlük származóan más személyektől lefoglalt tárgyi bizonyítékok. Az elsőfokú bíróságnak a tényállás körében, valamint a bizonyítékok értékelése, mérlegelése tárgyában tett megállapításai további kiegészítésre, pontosításra így nem szorulnak.

Az elsőfokú bíróság helytállóan minősítette a vádlottak cselekményeit az elkövetés idején hatályos büntető törvény szerint 2-2 rb. orgazdaság büntettének. Nem észlelte ugyanakkor az I. r. vádlott 2. pontban, a II. r. vádlott 1. pontban írt cselekménye - a Btk. 326. § (1) bekezdésébe ütköző és a (3) bekezdés szerint minősülő orgazdaság büntette - az eljárás 3 évet meghaladó érdemi intézkedés nélküli időmúlására tekintettel elévült. A Btk. 32. § b./ pontja szerint a büntethetőséget megszünteti az elévülés, mely a Btk. 33. § (1) bekezdés b./ pontja alapján a büntetési tétel felső határának megfelelő idő, de legalább 3 év elteltével következik be. Ez az elévülési idő vonatkozik az előbbiek szerint minősülő orgazdaság büntettére is, amely - a másodfokú bíróság által előzőekben ismertetettek szerint - mindkét vádlott tekintetében eltelt. A 2000. év március hó 31. napján tartott tárgyalás és az ezt követő 2003. év június hó 10. napján sorra kerülő kitűzés között nem volt ugyanis érdemi tárgyalás, intézkedés az ügyben. A Fővárosi Ítéltábla ezért a Btk. 326. § (1) bekezdés, (3) bekezdés szerinti orgazdaság büntette tekintetében hozott ítéleti rendelkezést a Be. 373. § (1) bekezdés I/a. pontjának második fordulata alapján hatályon kívül helyezte és az emiatti eljárást a vádlottakkal szemben megszüntette.

Egyebekben az elsőfokú bíróság az I. r. vádlott tekintetében az 1. pontban, a II. r. vádlott esetében a 3. pontban írt tényállást törvényesen minősítette a Btk. 326. § (1) bekezdésébe és a (4) bekezdés a./ pontja szerint minősülő orgazdaság

büntették. Az öt éves felső határral büntetni rendelt cselekmény elévülése nem következett be, törvényes ezért e vádlottak bűnösségének kimondása e tekintetben.

Az ügyész súlyosításért bejelentett fellebbezése alapos.

Az elsőfokú bíróság helyesen sorolta fel a büntetés kiszabása során irányadó bűnösségi körülményeket. Kétséggkívül a nem mindennapi - „tetemes” - időmúlásra figyelemmel valóban nem volt indokolt a törvény szigorát alkalmazni a vádlottakkal szemben. Ugyanakkor a többszörös visszaeső I. r. vádlottal szemben a szabadságvesztés mértékének törvényi minimumban, a II. r. vádlott tekintetében még csak ezt sem elérően meghatározni eltúlzottan enyhe büntetéskiszabásnak tekintendő. A Fővárosi Ítéltábla ezért mindkét vádlott esetében az egyébként törvényesen meghatározott börtönbüntetést egyenként 6-6 hónappal súlyosította. Az így kiszabott 1 év 6 hónap (I. r. vádlott) és 1 év 4 hónap (II. r. vádlott) börtönbüntetések arányosak és megfelelnek a Btk. 37. és 83. §-ában írt büntetési céloknak és elveknek.

Ahogyan a másodfokú bíróság az előbbieken már utalt korábban már mindazon ékszereket kiadni rendelte 1. sz. és 2. sz. sértetteknek, melyek a tulajdonukban álltak. Az ezzel kapcsolatos elsőfokú ítéleti rendelkezést ezért mellőzte. ők felismertek. Az egyéb, a sértettek által fel nem ismert, illetve az eljárás még korábbi szakában ki nem adott ékszerek tekintetében kétséget kizáróan nem volt megállapítható a tulajdonos személye. Az sem volt megállapítható, hogy ezek a vádlottakat illették, ezért a Be. 155. § (6) bekezdése alapján az állam tulajdonába kerültek. Az egyéb érdekelt helyes érvekkel kérte a zálogjegyen szereplő köves gyűrű kiadását, ezért azt a Be. 155. § (4) bekezdésére figyelemmel a részére, míg a 4. sz. sértett zálogjegyen szereplő zálogtárgyakat ugyanezen jogszabályhely alapján a 4. sz. sértettnek rendelte kiadni a másodfokú bíróság.

A Fővárosi Ítéltábla a Fővárosi Bíróság ítéletének előbbi rendelkezéseit a Be. 372. § (1) bekezdése alapján megváltoztatta, míg az ítélet egyéb törvényes rendelkezéseit a Be. 371. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A Be. 381. § (1) bekezdésére figyelemmel kötelezte a vádlottakat a másodfokú eljárásában velük kapcsolatosan felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

B u d a p e s t, 2011. év február hó 9. napján

Dr. Nehrer Péter s.k.
a tanács elnöke

Dr. Hrabovszki Zoltán s.k.
előadó bíró

Dr. Székely Ákos s.k.
bíró

A Fővárosi Bíróság 1.B.362/2007/51. számú ítélete az I. r. és II. r. vádlottakkal szemben a Fővárosi Ítéltábla 3.Bf.50/2010/17. számú ítéletében írt változtatással a mai napon jogerős és végrehajtható.

B u d a p e s t, 2011. év február hó 9. napján

**Dr. Nehrer Péter s.k.
a tanács elnöke**

Kiadmány hitelélül:

tisztviselő